

(1325) “मेट्ट उन्मादे” (I-भ्वादि:-अक. सेट्. पर.)

सिद्धान्तकौमुद्याद्यनुपात्तत्वेऽपि प्राचीनैः मैत्रेय-क्षीरस्वामि-सायण-प्रभृतिभिरुपात्तत्वादयं धातुरस्माभिरप्यत्र विलिख्यते । ‘मेट्ट—’ इति दुर्ग-नारायणभट्टादिसंमतः पाठः ।

म्रेटक:-टिका, म्रेटक:-टिका, मिम्रेटिषक:-षिका, मेम्रेटक:-टिका ;
म्रेटिता-त्री, म्रेटयिता-त्री, मिम्रेटिषिता-त्री, मेम्रेटिता-त्री ;
इत्यादिकानि सर्वाणि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (261) ज्ञेयानि ।

(1326) “मेड्ड उन्मादे” (I-भ्वादि:-293. अक. सेट्. पर.)

‘मेड्ड—’ इति काशकृत्स्नसंमतः पाठः ।

मेडक:-डिका, मेडक:-डिका, मिमेडिषक:-षिका, मेमेडक:-डिका ;
मेडिता-त्री, मेडयिता-त्री, मिमेडिषिता-त्री, मेमेडिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (261) ज्ञेयानि ।
^आमेडितम् ।

(1327) “म्लुचु गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-196. सक. सेट्. पर.)

म्लोचक:-चिका, म्लोचक:-चिका, मुम्लोचिषक:-षिका, मोम्लुचक:-चिका ;
म्लोचिता-त्री, म्लोचयिता-त्री, मुम्लोचिषिता-
मुम्लुचिषिता-त्री, मोम्लुचिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक-
प्रोचतिवत् (443) ज्ञेयानि । ¹मलिम्लुचः ।

(1328) “म्लुन्चु गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-194. सक. सेट्. पर.)

म्लुञ्चक:-ञ्चिका, म्लुञ्चक:-ञ्चिका, मुम्लुञ्चिषक:-षिका, मोम्लुचक:-चिका ;
म्लुञ्चिता-त्री, म्लुञ्चयिता-त्री, मुम्लुञ्चिषिता-त्री, मोम्लुचिता-त्री ; इत्यादीनि

1. ‘कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्यः—’ (वा. 3-2-5) इति कप्रत्यये रूपमेवम् ।
‘मलिम्लुच’ शब्दव्युत्पादनाऽवसरे अमरसुधायां ‘म्लुच स्तेये’
(भ्वा. से. पर.) इति कश्चन धातुः उपात्तः । परन्तु धातुपाठकोशेषु कुत्रापि स
नोपलभ्यते ।

A. ‘प्रशौटदुत्तागगयौटितान्तिकान् मेटद्वृषाम्रेडितघोषमेदुरान् ।’ धा. का. 1-39.